

mæssige forbindelser med Sydafrika. Det andet forslag ville betyde, at de to sidste præambulære paragraffer skulle erstattes med to nye, hvori det skulle erklæres, at UNCTAD-resolution 26 (II) var i overensstemmelse med generalforsamlingsresolution 1761 (XVII). Det tredje forslag gik ud på, at Generalforsamlingen i den operative del af resolutionen skulle nøjes med at erklære sig enig med den af UNCTAD udtrykte opfattelse, at Sydafrika ikke burde deltage i konferencen, før end det havde bragt sin racediskrimination til ophør, og dette var blevet godtgjort.

Umiddelbart før afstemningerne anmodede *Norge* præsidenten om at meddele, om han ville anse den foreliggende sag for at være af en sådan vigtighed, at den krævede to tredjedels flertal. Dette mente præsidenten. Tanzania modsatte sig denne afgørelse og krævede afstemning. Denne bekræftede præsidentens afgørelse med 56 stemmer for (vestlige lande, latinamerikanske lande, Sydafrika samt bl. a. Malawi, Lesotho, Botswana og Swaziland), 48 imod (udviklingslande) og 13, som afstod (østlande).

De tre ungarske ændringsforslag forkastedes med følgende stemmetal: 66-12-34, 71-11-31 og 73-11-29; imod stemte de vestlige lande samt flertallet af udviklingslandene; for stemte østlandene; latinamerikanske lande, visse arabiske lande, Pakistan, Ceylon og Venezuela afstod.

Ved afstemningen i Plenarforsamlingen om resolutionen som helhed stemte 55 lande for (udviklingslande), 33 imod (vestlige og nogle latinamerikanske lande samt Malawi, Lesotho, Botswana, Swaziland) medens 28 afstod (østlande, Tyrkiet, Malta, Den centralafrikanske Republik samt enkelte latinamerikanske og asiatiske lande). Resolutionen opnåede således ikke det fornødne to tredjedels flertal og blev derfor ikke vedtaget.

2. udvalgs beretning: A/7383 og Add. 1.

FNs Industriudviklingsorganisation (UNIDO).

(Dagsordenens punkt 35).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 7 møder i tiden 29. oktober til 14. november 1968.

I. Debatten.

Drøftelserne indledtes med en redegørelse fra UNIDOS eksekutivdirektør Abdel-Rahman, hvori han fremholdt den betydning for organisationens fremtidige arbejde, som afholdelsen af det internationale industri-symposium i Athen i 1967 havde fået. Den samtidig ydede industrifremmende service ville komme til at danne basis for UNIDOS fortsatte bestræbelser på at skabe direkte kontakt mellem interesserede parter i såvel udviklede som mindreudviklede lande med henblik på at fremme etablering og udvikelse af industri i udviklingslandene. I tilknytning til rapporten udtalte han, at som følge af, at UNIDO i så høj grad var handlingsorienteret, ville det arbejde, som var udført i et givet tidsrum, være direkte afhængigt af de modtagne regeringsanmodninger. Arbejdet i UNIDOS hovedkvarter ville være en blanding af studie- og forskningsopgaver i forbindelse med arbejdsprogrammet og opretholdelsen af en vis kontinuitet. Han nævnte også UNIDOS koordinerende rolle på industrialiseringens område og omtalte samarbejdet med de regionale økonomiske kommissioner, ILO, UNESCO og FAO samt anvendelsen af omrejsende industrirådgivere til koordination på det nationale plan. UNIDOS arbejde, bl. a. i kontakten med erhvervslivet, krævede en betydelig fleksibilitet, som nødvendigvis også måtte afspejles i den måde, hvorpå organisationen finansieredes. De fonds, hvorover UNIDO kunne disponere, var hurtigt ved at blive udtømt, og Abdel-Rahman så en fare for, at hele maskineriet pludseligt skulle gå i stå. UNIDOS styrelsesråd havde pålagt organisationen visse opgaver i forbindelse med forberedelserne til det 2. udviklingstiår, hvilket imidlertid medførte yderligere risiko for, at ressourcerne ville blive utilstrækkelige.

På baggrund af *Danmarks* kandidatur til UNIDOS styrelsesråd, holdt den danske repræsentant et indlæg, i hvilket der udtryktes tilfredshed med forløbet af styrelsesrådets 2. samling, som kunne betegnes som et vendepunkt i organisationens historie, idet det havde bevirket, at der blandt alle styrelsesrådets medlemmer havde udviklet sig større tillid til organisationens fremtid. Man fremhævede, at UNIDO i første række må basere sin virksomhed på midler fra